

30. СЕДАМ ЦРКАВА

(Откр. Јов. 2-3. - Огледало душе.)

(На глас бр. 28. 93. 186.)

1. Чујте добро и разум'те, Што Дух учи, каже нам:
И како се реч Његова Свагда јавља скупштинам'.
Чујте! Господ ће сведочит', Ако ћете уши пригнут';
Он познаје срца сва, На видјело открива.
2. Тако збори кој' у десној Седам звезда држи ту;
"Ја знам Мојих слуга дела Постављених на стражу,
Шта ли уче, трпе, чине, Па и у чем они скриве;
Све ћу на суд изнет' ја На видело ставит' да.
3. Блажен је тај, ко победи Прве љуб'ве хранећ' плам,
Мрзи света наук лажни Истине се држећ' сам;
Том ћу дати јести плода Од дрвета животнога,
Што г' усади Творац сам: На сред раја за вас там'!" -
4. Тако збори Исус, који Први и последњи би,
Који као кнез живота Он устаде из мртви:
"Знам ти дела, знам ти боље. Сиромаштво и невоље,
Богат си и трпи све Незаслужно хуљење!

5. Блажен је тај, ко победи. Ко до смрти веран јест,
Ко невољу заборави, А задржи ову свест:
Да ћу верно уз њег' стати, Живота му венац дати, -
Ко издржи бол и јад, За смрт другу неће знат'!"
6. Тако збори, ком' у усти С' обе стране оштар мач:
"Знам ти дела, знано ми је Да с' у вери одржан.
Обитаваш где ј' сотона; Ал' имаш и њег'вих слуга,
Кој' с' Валама науком Моју децу кваре, к' том.
7. Блажен је тај, кој' победи, Срце од зла сачува,
Кој' налази покајање, Валамово не прима:
Добити ће тај од мене Јести мане сакривене,
Камен ћу му бео дат' С' именом му изрезат'."
8. Тако збори син Божији Ком су очи огњен плам,
Те утробу сву провиди: "Благо теби, борче знам,
Сачув'о си љубав, веру, Остао си у трпљењу,
Твоје љуб'ве горе жар, Служба ј' Твоја мени дар.
9. Али једно имам на те: Што допушташ жени тој,
По имену Језавељи, Да ми вара слуга број,
У дубину сотонину Да се дају и да гину,
Да с' клањају Валу, к' том, Света овог кипу злом.
10. Блажен је тај, ко победи, Истине се држи к' том,
Ког' се срце не да вара' Света овог преваром:
С палицом ће он гвоздеом Незнабожце пасти са Мном;
Који служи Богу свом Даницу ће добит' он". -
11. Ко духова има седам, Седам звезда, тај збори:
"Где је сада ревност твоја, Зашто т' љубав не гори?
Мртав си, а жив се зовеш И друге снажити имаш.
Устај! не стој мирно ту! Снажи, кој' ће да умру!
12. Блажен је тај, ко победи И држи се спреман ту
За дан, који сједињава Сачуване у Христу;
Који верни биш' у малом Свагда са Мном, својим царом:
Имена су њихова У живота књизи сва." -
13. Збори свети истинити, Кој' има кључ Давидов,
С ким отвара Он једини, Са премудрим саветом:
"Гле пред тобом ја сад радо Отворена врата дадо',
Јер уз мало снаге већ Одрж'о си моју реч.

14. Из зборнице сотонине даћу теби оне, гле!
Кој' се кажу истинити, А овамо лажу све:
Ови морају познати, Да си ти мој, и признати,
Да си мени драг, мио, Да си веру сачув'о.
15. Блажен ли је, ко победи И задржи венац свој,
Против многи' искушења Ко издржи верно бој;
Војника ћу чинит' тога Стуб у цркви Бога свога;
Јерусалим нови тад, Ново ће му име знат'."
16. Тако збори, Амин, верни, Истинити сведок тај:
"Знам ти дела, из уста ћу Избљуват' те својих, знај!
Хладан ниси, ни врућ, слуго, О да с' једно или друго!
Што у љуб'ви не гориш, О којој само збориш.
17. Гордо велиш: "Ја сам богат, Ништ' не требам",-мани то,
Несрећан си и невољан, Сиромаси, слеп и го;
Већ да нађеш томе лека: Злата купуј за времена,
Јошт' и очни мелем к' том, Бело рухо духу свом!
18. Блажен ли је, ко победи И Спасово кој' прима
Из љубави сво карање, Кад Спас куца, отвара.
Јер Спас за се такве бира И с њима се сједињава,
На престолу Њег'вом тад': Њина ће се плата знат'.